

Gənc,nakam şəhid balamız Əkbər Hüseynlinin timsalında bütün şəhidlərə ithaf edirəm

Sən gedənnən neynirəmsə, ölmürəm,
Həyatmı varmənə sənnən aralı.
Sənin haran yaralıydı, bilmirəm,
Mənim əlim,qəlbim,gözüm yaralı.

Daha kimsə eşitməz ki,səsimi,
Bitib sözlər, bayatılar,ağılar.
Qoxlayıram köynəyini min dəfə,
Yumuram ki,ətrin birdən dağılar.

Demədin ki,sevdiyinin adını,
Harda görsek,bəhanəyle saxlayaqq.
Bacın alan ipək güllü yaylığı,
Öpə-öpə tellərinə bağlayaqq.

Anan qurban, kaş bir tutub kəsəydim,
Sən gedəndə qıvrım,qara saçından.
Gözəl balam, görəsən son nəfəsdə,
Nə keçirdi ürəyinin içinnən.

Kimi andın,kimi saldın yadına,
Vətən deyib gözlərini yumanda?
Bəlkə elə neçə vaxtdıgizlincə,
Sevdiyini düşündürdün o anda.

Ağlamıram, ağrin alım,darıxma,
Səndən sonra hamı mənim balamdır.
Bir azca da çox sevəcəm torpağı,
Torpaq səndən əmanətdir,qalandır.

Vətən etdi,yurd eylədi, igidim,
Sənin qanın qup-quruca torpağı.
Qoruyacaq Azərbaycan,şəhidim,
Qaldırıldığın o üçrəngli bayrağı.